നിരാകരണപത്രം
(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 4 എസ്.സി.ആർ. 430

എം പി പവർ ട്രേഡിങ് കൊ ലിമിറ്റഡ് ചീഫ് ജനറൽ മാനേജരും (ഐ പി സി)
മറ്റൊരാളും
v.
നർമദ എകിപ്മെന്റ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്
(2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1051)
മാർച്ച് 23, 2021

(ജസ്റ്റിസ് ധനഞ്ചയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ് , ജസ്റ്റിസ് എം ആർ ഷാ, ജസ്റ്റിസ് ശാഖ ഖന്ന)

മാദ്ധ്യസ്ഥം: മദ്ധ്യസ്ഥനിയമനം – മദ്ധ്യപ്രദേശ് വൈദ്യുത ബോർഡ് 1999 ൽ എതിർകക്ഷിയുമായി ഒരു വൈദ്യുതി വാങ്ങൽ കരാറിൽ(പി പി എ) ഏർപ്പെട്ടു – 2001 ൽ പി പി എ അവസാനിപ്പിച്ചു – എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജി പി പി എയിൽ ഉൾപ്പെട്ട മദ്ധ്യസ്ഥ ഖണ്ഡത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളി – പി പി എയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രകാരം മാദ്ധ്യസ്ഥം ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് 2011 ൽ എതിർകക്ഷി ബോർഡിന് നോട്ടീസ് അയച്ചു – ഒരു മറുപടിയും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ എ സി നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ എതിർകക്ഷി അപേക്ഷ നൽകി – വൈദ്യുത നിയമം 2003 ലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) വ്യവസ്ഥകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദനകമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാൻ സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷനാണ് പ്രത്യേകാധികാരം നൽകിയിട്ടുള്ളത് എന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം നിരസിച്ചു കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി അപേക്ഷ അനുവദിച്ചു – അപ്പീലിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: പ്രത്യേകനിയമം പൊതുനിയമത്തെ അസാധുവാക്കുമെന്നത് ഒരു അംഗീകൃത തത്ത്വമാണ് – 2003 ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയാണ്, ആയതിനാൽ ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എ സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11-ലെ പൊതുവായ വ്യവസ്ഥയെ ഇത് അസാധുവാക്കും – അതിനാൽ, ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ ആർക്ക് തീർപ്പാക്കാം / മാദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കാം എന്ന ചോദ്യത്തിന് എ സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11 ബാധകമല്ല, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) മാത്രമേ ബാധകമാവുകയുള്ളൂ – തർക്കപരിഹാര നിയമം (ആർബിട്രേഷൻ ആന്റ് കൺസിലിയേഷൻ നിയമം), 1996 – 1 വകുപ്പ് 1(6) – വൈദ്യുതി നിയമം, വകുപ്പ് 2023 86(1)(എഫ്).

അധികാരപരിധി: കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്താൽ അധികാരപരിധി അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല - അധികാരപരിധിയിൽ അന്തർലീനമായ അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, ഏത് ഘട്ടത്തിലും അനുബന്ധ നടപടികളിലും ആ വാദം ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ച് കൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. ഈ കേസിൽ, പി പി എയുടെ വകുപ്പ് 12.3 പ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥത ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള നോട്ടീസ് എതിർകക്ഷി 2011 മെയ് 30-ന് നൽകി. അതിനാൽ, മദ്ധ്യസ്ഥകരാർ പ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചത് വകുപ്പ് 12.3 പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകിയ 2011 മെയ് 30 മുതലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, പി പി എയും നിർത്തലാക്കൽ നോട്ടീസും 2003-ലെ നിയമത്തിന് മുൻപുള്ളതാണെന്ന വസ്തുത സുപ്രധാന സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കില്ല. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ മറ്റു തരത്തിൽ ധാരണയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക തർക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നത് ആ തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അപേക്ഷ എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിക്കുന്ന തീയതിയിലാണ് എന്നാണ് 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 12.3 പ്രകാരം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ 2011 മെയ് 30 ആണ് പ്രസക്തമായ തീയതി എന്നതിൽ സംശയമില്ല. [ഖണ്ഡിക 9] [434-ജി-എച്ച്; 435-എ-സി]

2. *ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ് v. അജ്മേർ വിദ്യുത് വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡ്, എൻ എച്ച് എ ഐ v. സെയ്ദാബാദ് ടീ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* എന്നീ കേസുകളിൽ, 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11-ൽ ഉൾപ്പെട്ട പൊതുവായ വ്യവസ്ഥകളെ അസാധുവാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് വിധിച്ചു. ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനും, ഏതെങ്കിലും തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുന്നതിനും വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷന് നിയമപരമായ അധികാരം നൽകുന്നു. "ഉത്പാദന കമ്പനികളും" "ഏതെങ്കിലും തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുന്നതിനും" ഇടയിലുള്ള "ഉം" എന്ന വാക്ക് "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന് വായിക്കണം. കാരണം, സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷന് ഒരേസമയം തർക്കം സ്വയം പരിഹരിക്കാനും മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടാനും കഴിയില്ല. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 174, നിലവിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, 2003-ലെ നിയമം ഒഴികെയുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രേഖയിലോ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, 2003-ലെ നിയമത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 10, 11, 12] [436-ഡി-എഫ്; 437-എ-ബി]

3. കോടതിക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായ അധികാരമില്ലെങ്കിൽ ഈ വിഷയം നിയമനടപടികളുടെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും, അതുപോലെ അനുബന്ധ നടപടികളിലും ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന് *ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ് v. അജ്മീർ വിദ്യുത് വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡ്* കേസിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിൽ ഒരു കോടതിക്ക് ശരിയായ

അധികാരമില്ലെങ്കിൽ, ആ കോടതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിധിക്ക് നിയമസാധുതയില്ല. അത് നടപ്പിലാക്കാനോ ആശ്രയിക്കാനോ ശ്രമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം എവിടെ വെച്ചും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അതിന്റെ അസാധുത സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും. കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്താൽ പോലും ഈ അധികാരമില്ലായ്മ എന്ന പോരായ്മ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ വിധിവാചകം നിലവിലെ കേസിനും ബാധകമാണ്. 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കില്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 14,15] [438-B-D]

ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ് v. അജ്മേർ വിദ്യുത് വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡ് **(2019) 17 എസ് സി സി 82 : [2019] 15 എസ് സി ആർ 113;** *എൻ എച്ച് എ ഐ v. സെയ്ദാബാദ് ടീ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* **(2020) 15 എസ് സി സി 161 : [2019] 11 എസ് സി ആർ 725 - ഇവ പിന്തുടർന്നു.**

കേസ് നിയമ സൂചിക

[2019] 15 SCR 113	പിന്തുടർന്നു	ഖണ്ഡിക 10
[2019] 11 SCR 725	പിന്തുടർന്നു	ഖണ്ഡിക 10

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരികത: 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1051.

2015-ലെ എ.സി. നമ്പർ 1 ലെ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ജബൽപൂർ ബെഞ്ച് 2016 നവംബർ 30-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകരായ വരുൺ കെ. ചോപ്ര, ഗുർതേജ്പാൽ സിംഗ്, എം/എസ് വി കെ സി ലോ ഓഫീസസ് എന്നിവർ

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകരായ സഞ്ജയ് കെ. അഗർവാൾ, സാർഥക് നെമ, ശ്രീമതി. അങ്കിത ഖരെ, ജെ.കെ. പിള്ളെ എന്നിവർ

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്

1. അനുമതി അനുവദിച്ചു

2. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ബഹുമാന്യനായ ഒരു സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ 30.11.2016 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നുമാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയർന്ന് വരുന്നത്. ആ വിധിപ്രകാരം, 1996-ലെ[1] തർക്കപരിഹാര നിയമത്തിലെ (ആർബിട്രേഷൻ ആന്റ് കൺസിലിയേഷൻ നിയമം 1996) വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി

[1] "1996 ലെ നിയമം"

സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ[2] കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കം പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി.

3. ഈ വിഷയത്തിന്റെ തുടക്കം, 20.05.1999-ന് മധ്യപ്രദേശ് വൈദ്യുത ബോർഡ്[3], എതിർകക്ഷിയുമായി ഒരു വൈദ്യുതി വാങ്ങൽ കരാറിൽ[4] ഏർപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്. ഈ കരാർ പ്രകാരം, എതിർകക്ഷി നിർമ്മാണ പ്രവർത്താനാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ചെറുജലവൈദ്യുതി പദ്ധതി സ്ഥാപിക്കണമായിരുന്നു. എന്നാൽ, 27.09.2001-ന് ബോർഡ് ഈ പി പി എ അവസാനിപ്പിച്ചു. ബോർഡിന്റെ ഈ നടപടിയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി ആദ്യം ഒരു റിട്ട് ഹർജി[5] ഫയൽ ചെയ്തു. പി പി എ-യിലെ വകുപ്പ് 12.36-[6]ൽ ഒരു തർക്കപരിഹാര വ്യവസ്ഥ ഉള്ളതിനാൽ ആ ഹർജി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് 04.11.2009 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി വ്യക്തമാക്കി. ഇതിനെ തുടർന്ന് എതിർകക്ഷി ഒരു പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി[7] സമർപ്പിച്ചെങ്കിലും 10.12.2009 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിനാൽ ഹൈക്കോടതി അതും തള്ളി.

4. 4.11.2009, 10.12.2009 എന്നീ തീയതികളിലെ ഉത്തരവുകളുടെ ഫലമായി, 28.12.2009-ന്, പി പി എയിലെ 12.1-ആം ഖണ്ഡപ്രകാരം തർക്കം പരസ്പര ചർച്ചയിലൂടെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി എതിർകക്ഷി ബോർഡിന് ഒരു നോട്ടീസ് അയച്ചു. 28.12.2009-തീയതിയിലെ നോട്ടീസിന് ബോർഡിൽ നിന്ന് മറുപടി ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, 30.05.2011-ന് എതിർകക്ഷി പി പി എയിലെ 12.3 ഖണ്ഡപ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥത ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ബോർഡിന് മറ്റൊരു നോട്ടീസ് അയച്ചു. നോട്ടീസിൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം ബോർഡ് 30 ദിവസത്തിനകം നോട്ടീസിൽ നടപടിയെടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കുമെന്ന് എതിർകക്ഷി പ്രസ്താവിച്ചു.

5. ബോർഡിൽ നിന്ന് മറുപടി ലഭിക്കാത്തതിനെ തുടർന്ന്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കുന്നതിനായി ഒരു അപേക്ഷ[8] സമർപ്പിച്ചു. 21.01.2014-തീയതിയിലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി, എതിർകക്ഷിയും അപ്പീൽവാദിയും

---

[2] "2015"ലെ എ സി നമ്പർ 1"

[3] "ബോർഡ്"

[4] "പി പി എ"

[5] " 2002 ലെ 2642-ആം റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ"

[6] "*12.3 മദ്ധ്യസ്ഥത:*
(എ) 12.1-ആം വകുപ്പ് അനുസരിച്ചുള്ള പരസ്പര ചർച്ചകളിലൂടെ മുപ്പത് (30) ദിവസത്തിനകം തർക്കം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ 12.2-ആം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് കക്ഷികൾ അനുരഞ്ജനത്തിന് പോകാൻ തീരുമാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷി 12.2-ആം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് അപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, തർക്കം ഒരു അമ്പയർ തീർപ്പാക്കുന്നതാണ്. ഈ അമ്പയറെ രണ്ട് മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ ചേർന്ന് നിയമിക്കും; ഒരാളെ ബോർഡും മറ്റൊരാളെ കമ്പനിയും നിയമിക്കണം. ഈ മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് ഇന്ത്യൻ തർക്കപരിഹാര നിയമം, 1996 (അല്ലെങ്കിൽ അതിനു പകരമായി വരുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമം) ബാധകമായിരിക്കും. മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ബോർഡിന്റെ ആസ്ഥാനമായ ജബൽപൂരിൽ വെച്ച് നടത്തുന്നതാണ്.
(ബി) മദ്ധ്യസ്ഥൻ നൽകുന്ന വിധിയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ ചെലവുകൾ എങ്ങനെ വീതിക്കണമെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തും.
(സി) ഈ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിൽ നടക്കുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നൽകുന്ന വിധി അന്തിമവും, പൂർണ്ണവും, കക്ഷികളെ സംബന്ധിച്ച് ബാധകവുമായിരിക്കും. അനുച്ഛേദം 15.1 അനുസരിച്ച് അധികാരപരിധിയുള്ള ഏത് കോടതിയിലും ഈ വിധി നടപ്പാക്കാവുന്നതാണ്."

[7] "പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി 2009 ലെ 716-ആം നമ്പർ"

[8] "2011 ലെ എ സി നമ്പർ 76"

അവരവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥരെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തി. പിപിഎയിലെ 12.3(എ) ഖണ്ഡപ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമം അനുസരിച്ച്, ഈ രണ്ട് മദ്ധ്യസ്ഥരും ചേർന്ന് മൂന്നാമതൊരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കുമെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട മദ്ധ്യസ്ഥർ അവരുടെ പ്രഥമയോഗം 07.05.2014-ന് നിശ്ചയിച്ചു. അന്ന് ഇരുകക്ഷികളും ഹാജരാകുകയും മദ്ധ്യസ്ഥരുടെ ഫീസ് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, 07.07.2014 തീയതിയിലെ ഒരു കത്തിലൂടെ, തങ്ങളുടെ ഫീസ് ലഭിക്കാത്തതിനാൽ മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മദ്ധ്യസ്ഥർ അറിയിച്ചു.

6. പിന്നീട്, 08.12.2014-ന്, എതിർകക്ഷി 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കുന്നതിനായി 2015 ലെ എ.സി. നമ്പർ 1 എന്ന ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്)[9] അനുസരിച്ച്, ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കാനുള്ള സവിശേഷാധികാരം സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷനാണ് ഉള്ളതെന്ന കാരണത്താൽ അപ്പീൽവാദി ഈ ഹർജിയെ എതിർത്തു. 30.11.2016-ലെ തർക്കിത ഉത്തരവിലൂടെ, ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജ്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച ഹർജി അനുവദിച്ചു. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(ഫ്) ,1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരസ്പരബന്ധിതമല്ലെന്നും, വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്ക് അതിന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാമെന്നും സിംഗിൾ ജഡ്ജ് വിധിച്ചു. ഈ വിധിക്കെതിരെ അപ്പീൽവാദി ഇപ്പോൾ ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.

7. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. വരുൺ ചോപ്ര ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി **ഗുജറാത്ത് ഉർജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ് v എസ്സാർ പവർ ലിമിറ്റഡ്**[10] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് കോടതിയിൽ വാദിച്ചു.

8. ഈ വാദങ്ങളെ എതിർത്തുകൊണ്ട്, എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകനായ സഞ്ജയ് കെ അഗർവാൾ വാദിച്ചത്, **ഗുജറാത്ത് ഉർജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ്** (മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിലെ വിധി ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്നാണ്. കാരണം, വൈദ്യുതി വാങ്ങൽ കരാർ (പി പി എ) ഒപ്പിട്ടത് 20.05.1999-നും ബോർഡ് കരാർ റദ്ദാക്കിയത് 27.09.2001-നുമാണ്. ഈ രണ്ട് സംഭവങ്ങളും 10.06.2003-ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2003-ലെ നിയമം വരുന്നതിനു മുൻപാണ് നടന്നത്. കൂടാതെ, ഹൈക്കോടതി 21.01.2014-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഇരുകക്ഷികളുടെയും സമ്മതത്തോടെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചപ്പോഴും (2011 ലെ എ സി നമ്പർ

[9] ''2003 ലെ നിയമം"

[10] (2008) 4 എസ് സി സി 755, ഇനി മുതൽ "**ഗുജറാത്ത് ഉർജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ്**" എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു

76) പിന്നീട് ആ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർക്ക് മുൻപിലും അപ്പീൽവാദി 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) പ്രകാരമുള്ള തടസ്സവാദം ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അത്തരം ഒരു വാദം ഉന്നയിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

9. ഈ കേസിൽ, വൈദ്യുതി വാങ്ങൽ കരാറിലെ (പി പി എ) 12.3 ഖണ്ഡപ്രകാരം എതിർകക്ഷി മദ്ധ്യസ്ഥത ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള നോട്ടീസ് നൽകിയത് 30.05.2011-നാണ്. അതിനാൽ, മദ്ധ്യസ്ഥ കരാർ പ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചത് 30.05.2011-നാണ്, അതായത് 12.3 ഖണ്ഡപ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ച തീയതി. 2003-ലെ നിയമം നിലവിൽ വരുന്നതിന് മുൻപാണ് പി പി എ-യും അത് റദ്ദാക്കുന്ന നോട്ടീസും ഉണ്ടായത് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21[11] അനുസരിച്ച്, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കരാറില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന നോട്ടീസ് എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിക്കുന്ന തീയതിയിലാണ് മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, 30.05.2011 തന്നെയാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമായ തീയതി. കാരണം, ഈ തീയതിയിലാണ് എതിർകക്ഷി 12.3 ഖണ്ഡമുപയോഗിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയത്.

10. ഈ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച പ്രഥമവിഷയം, **ഗുജറാത്ത് ഉർജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ്** (മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ആ കേസിൽ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള വൈദ്യുതി വാങ്ങൽ കരാർ (പി പി എ) ഒപ്പുവെച്ചത് 30.05.1996-നാണ്. തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടാനുള്ള നോട്ടീസ് ഒരു കക്ഷി അയച്ചത് 14.11.2005-നാണ്. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) അനുസരിച്ച് സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷന് മാത്രമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ അധികാരമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മറുകക്ഷി നോട്ടീസിനെ എതിർത്തു. തുടർന്ന്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. ഈ നിയമനത്തെ ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ജസ്റ്റിസ് മർക്കണ്ഡേയ കട്ജു, ഈ വിഷയത്തിലെ നിയമപരമായ നിലപാട് അവരുടെ വിധിയിലെ 26, 27, 28 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. റഫറൻസ് സൗകര്യത്തിനായി ആ ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> "26. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1), ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളയാളും വൈദ്യുതോത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരം തർക്കങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ സംസ്ഥാന കമ്മീഷനോ അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥതക്കായി ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന വ്യക്തിയോ

[11] "***21. മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികളുടെ പ്രാരംഭം.*** *കക്ഷികൾ തമ്മിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കരാറില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന നോട്ടീസ് എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിക്കുന്ന തീയതിയിലാണ് മദ്ധ്യസ്ഥ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നത്.*"

വ്യക്തികളോ തീർപ്പാക്കും. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്)-ൽ, "ഉത്പാദന കമ്പനികളും" എന്നതിനും "ഏതൊരു തർക്കവും മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുന്നതിനും" എന്നതിനും ഇടയിലുള്ള "ഉം" എന്ന വാക്കിന് "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ "ഉം" എന്ന വാക്കിന് "അല്ലെങ്കിൽ" എന്നും ചിലപ്പോൾ "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന വാക്കിന് "ഉം" എന്നും അർത്ഥം വരാമെന്ന് നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. (ജി പി സിംഗിന്റെ പ്രിൻസിപ്പിൾസ് ഓഫ് സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ഇന്റർപ്രട്ടേഷൻ, ഒൻപതാം പതിപ്പ്, 2004 പേജ്. 404).

27. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്)-ൽ, "ഉത്പാദന കമ്പനികളും" എന്നതിനും "ഏതൊരു തർക്കവും മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുന്നതിനും" എന്നതിനും ഇടയിലുള്ള "ഉം" എന്ന വാക്കിന് "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അത് ഒരു അസ്വാഭാവിക സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. കാരണം, സംസ്ഥാന കമ്മീഷന് ഒരു തർക്കം സ്വയം തീർപ്പാക്കാനും അതേസമയം അത് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന് വിടാനും സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്)-ലെ "ഉം" എന്ന വാക്ക് "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

28. വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയായതിനാൽ, ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ 1996-ലെ തർക്കപരിഹാര നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11 എന്ന പൊതുവായ വ്യവസ്ഥയെ അത് അസാധുവാക്കും. പ്രത്യേക നിയമം പൊതുവായ നിയമത്തെ അസാധുവാക്കുമെന്നത് ഒരു സുപ്രസിദ്ധ തത്ത്വമാണ്. അതിനാൽ, ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ ആർക്കാണ് തീർപ്പാക്കാൻ/മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിക്കാൻ കഴിയുക എന്ന കാര്യത്തിൽ 1996-ലെ തർക്കപരിഹാര നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11 പ്രസക്തമല്ലെന്നും, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) മാത്രമാണ് ബാധകമാവുക എന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു."

ഈ നിലപാട് പിന്നീട് ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് മൂന്നംഗ ബെഞ്ചുകൾ, **ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ് v അജ്മീർ വിദ്യുത് വിതാരൻ നിഗം ലിമിറ്റഡ്**[12], **എൻ എച്ച് എ ഐ v സെയ്ദാബാദ് ടീ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്**[13] എന്നീ കേസുകളിലും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11. മുകളിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന്, 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പൊതുവായ വ്യവസ്ഥകളെ അസാധുവാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും വൈദ്യുതി ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കാനും ഏതെങ്കിലും തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടാനും സംസ്ഥാന

[12](2019) 4 എസ് സി സി 82, ഇനി മുതൽ "**ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ്**" എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു

[13](2020) 15 എസ് സി സി 161

വൈദ്യുത കമ്മീഷന് വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) നിയമപരമായ അധികാരം നൽകുന്നു. "ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന കമ്പനികളും", "ഏതൊരു തർക്കവും മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുന്നതിനും" എന്നിവക്കിടയിലുള്ള "ഉം" എന്ന പദം "അല്ലെങ്കിൽ" എന്ന് വായിക്കണം, കാരണം സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷന് തർക്കം സ്വയം പരിഹരിക്കാനും അത് മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടാനും ഒരേസമയം കഴിയില്ല. വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

> **"86. സംസ്ഥാന കമ്മീഷന്റെ ചുമതലകൾ** —(1) സംസ്ഥാന കമ്മീഷൻ താഴെ പറയുന്ന ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:
>
> *** *** ***
>
> (എഫ്) ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ തീർപ്പ കൽപ്പിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും തർക്കം മദ്ധ്യസ്ഥതക്ക് വിടുകയും ചെയ്യുക.

12. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 174, നിലവിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, 2003-ലെ നിയമം ഒഴികെയുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രേഖയിലോ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, 2003-ലെ നിയമത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നു. 1 വകുപ്പ് 174 ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

> "**174**. വകുപ്പ് 173-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒഴികെ, 2003-ലെ നിയമത്തിന് മറ്റെല്ലാ നിയമങ്ങളെക്കാളും മുൻഗണനയുണ്ട്. അതായത്, നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമമോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഏതെങ്കിലും രേഖയോ 2003-ലെ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ പോലും, 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് ആയിരിക്കും പ്രാബല്യം."

13. ഇപ്പോൾ കോടതി എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച രണ്ടാമത്തെ വാദം പരിശോധിക്കുന്നു. 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച ആദ്യ ഹർജിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥരുടെ മുന്നിലോ ഉന്നയിക്കാത്ത ഒരു ആക്ഷേപം, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ ഹർജിയിൽ 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) ആശ്രയിച്ച് ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതായിരുന്നു ആ വാദം. 30.11.2016-ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി അപവദിത വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഈ വാദം തള്ളിക്കളഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്:

> "9. ഈ അപേക്ഷ നിലനിൽക്കുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. മനോജ് ദുബെ ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപം ഞാൻ പരിഗണിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് എന്റെ കർത്തവ്യത്തിൽ ഞാൻ പരാജയപ്പെടുന്നതിന് തുല്യമായിരിക്കും. മുൻപ് നടന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപം ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം, അത്

വിഷയത്തിന്റെ മൂലകാരണത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ എതിർകക്ഷിക്ക് അത്തരം ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടസ്സമുണ്ടാകില്ല. കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്തിലൂടെ അധികാരപരിധി ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ഒരു അവിതർക്കിത നിയമമാണ്. ഒരു അപേക്ഷ/ഹർജി പരിഗണിക്കുന്നതിന് ഒരു നിയമവും അധികാരപരിധി നൽകാത്തപക്ഷം, ഒരു കാരണവശാലും ആ ഹർജി പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ, മുൻപ് നടന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ അതായത് 2011-ലെ എ സി നമ്പർ 76 ൽ കക്ഷികൾ മദ്ധ്യസ്ഥരെ നിയമിക്കുന്നതിന് ഒരു സമവായത്തിലെത്തി എന്ന കാരണത്താൽ ഈ അപേക്ഷയും നിലനിൽക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 174-ന്റെ പ്രവർത്തനം കാരണം, 1996-ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഈ അപേക്ഷ നിലനിൽക്കുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതാണ് ഉചിതമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു."

14. ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ **ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സിങ്ക് ലിമിറ്റഡ്** (മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിൽ സമാനമായ ഒരു വിഷയം നേരത്തെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കേസിൽ, കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്തോടെ, 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) പ്രകാരം സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷൻ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. പിന്നീട്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം മദ്ധ്യസ്ഥവിധി ഒരു വാണിജ്യകോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും വാണിജ്യ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിനെതിരെ 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം അപ്പീൽ നല്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉത്പാദന കമ്പനികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ വകുപ്പ് 86(1)(എഫ്) ബാധകമാവുന്നുള്ളൂ, അല്ലാതെ ലൈസൻസ് കൈവശമുള്ളവരും ഉപഭോക്താക്കളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾക്കല്ല എന്നതിനാൽ മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ സംസ്ഥാന വൈദ്യുത കമ്മീഷന് അധികാരമില്ലെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി വിധിച്ചു. ഈ വിഷയം സുപ്രീം കോടതിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, കക്ഷികൾ നേരത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥത്തിന് സമ്മതിച്ചതിനാൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള നടപടിയിൽ അധികാരപരിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദമുയർന്നു. കോടതിക്ക് വേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് റോഹിൻടൺ എഫ്. നരിമാൻ, അധികാരപരിധിക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം ഒരു വാദം ഏത് സമയത്തും, അനുബന്ധ നടപടികളിൽ പോലും ഉന്നയിക്കാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. ശരിയായ അധികാരമില്ലാതെ ഒരു കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി അസാധുവാണെന്നും, അതിന്റെ അസാധുത അത് നടപ്പാക്കാനോ ആശ്രയിക്കാനോ ശ്രമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം എവിടെയും ഉന്നയിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. അധികാരപരിധിയിലുള്ള അത്തരം ഒരു ന്യൂനത കക്ഷികളുടെ സമ്മതം കൊണ്ടുപോലും പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉപര്യുക്ത നിയമം ഈ കേസിലും ബാധകമാവും.

15. വിഷയത്തിന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാഴ്ച്ചപ്പാടിൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11(6) പ്രകാരം ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ്

നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾ ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, 2015-ലെ എ സി നമ്പർ 1-ൽ 30.11.2016-ന് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപ്രകാരം ലഭ്യമായ മറ്റ് പരിഹാരങ്ങൾ തേടുന്നതിന് ഇത് എതിർകക്ഷിക്ക് തടസ്സമാകില്ല. അപ്പീൽവാദിയുടെ ആക്ഷേപങ്ങളുടെയോ വിഷയത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അവ ഉന്നയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉചിതമായ വേദി അവ പരിഗണിക്കുന്നതാണ്. കോടതിച്ചെലവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

16. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കുന്നു.